

[Strøm.]

i Lovforslaget nævnte Aldersrentenydere, Invaliderentenydere, kronisk syge og Personer, som efter det sociale Udvalgs Skøn — her i København er det som bekendt Magistraten, der har dette Skøn — i alt væsentligt modtager deres Underhold af det offentlige Forsørgelsesvæsen, samt arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser. Fordelingen omfatter endvidere Hustruer, der samlever med deres Ægtefælle, for saa vidt denne i Henhold til Lovforslaget er berettiget til Modtagelse af Rabatkort. For hver af Maanederne Maj og Juni 1940 udleveres der til de nævnte Medborgere to Rabatkort, der hvert især ved Køb af et halvt Kilo Smør giver Adgang til en Rabat paa 50 Øre. Det er endvidere foreslaaet, at de Personer, der i Henhold til Forslaget selv er berettigede til Smørrabatkort, ogsaa kan faa disse Kort til deres hjemmenværende Børn under 15 Aar, selv om de ikke for Maj og Juni Maaned 1940 er berettigede til Smørrabatkort i Henhold til Handelsministeriets Bekendtgørelse. Til disse Børn vil der efter Forslaget kunne uddeles 3 Rabatkort for hver af Maanederne Maj og Juni.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Omtale af de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, men henviser til Lovforslagets Tekst, Bemærkningerne til Lovforslaget og Socialministerens Fremsættelsestale.

Vi er vist alle sammen her i det høje Folketing enige om, at for de Medborgere, der i dette Lovforslag er Tale om, og som altsaa paa Grund af Forholdene ikke længere kan dække deres Forbrug af Fedtstof med Margarine og Palmin, er det en Hjælp med de her foreslaaede Smørrabatkort. Vi kan jo saa eventuelt diskutere, om Hjælpen er stor nok, og om der ikke eventuelt skulde flere ind under Lovforslagets Bestemmelser o. s. v. I det store og hele vil jeg dog mene, at Lovforslagets Indhold kan tiltrædes af dette høje Tings Medlemmer. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en hurtig og velvillig Behandling og Gennemførelse af Lovforslaget.

Søren P. Larsen: Venstre billiger det Formaal, som dette Lovforslag tilsigter at opnaa inden for det begrænsede Omraade, det omfatter; det er kun 2 Maaneder, det drejer sig om, ligesom det Beløb, det drejer sig om, er et ret fast Beløb.

Man maa erkende, at Rentenydere, kronisk syge, der væsentligt har deres Underhold gennem offentlig Forsørgelse, samt arbejdsløse er Personer, der maa

anses for trængende, men med de 5 Kategorier, Lovforslagets § 1, Stk. 2, nævner, har man ikke udtømt Mulighederne for at komme trængende Personer til Hjælp. Der kan meget vel findes trængende Personer uden for det Omraade, som Stk. 2 tager med. Slutningsbestemmelsen om, at kun arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser kan opnaa Hjælp, er saaledes en Bestemmelse, vi slet ikke kan godkende. Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, der intet som helst offentligt Tilskud faar, og saadanne findes jo fortrinsvis inden for Kristeligt dansk Fællesforbund, vil, som i andre Tilfælde, hvad jeg tidligere har paavist, ogsaa her paa Forhaand være afskaaret fra enhver Hjælp. Jeg vil henstille, at disse Bestemmelser ændres afgørende, og jeg vil sige, at de maa ændres, for ellers vil Venstre, selv om vi billiger Formaalet, ikke kunne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg finder det ogsaa uheldigt, at Administrationen efter § 1, Stk. 6, henlægges til Arbejdsløshedskasserne. Det vil vi ikke være med til. Kort før Jul blev der gennemført en Lov Nr. 457, dateret 22. December 1939 — saa vidt jeg husker enstemmigt vedtaget af Rigsdagen — angaaende Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødsmælk og Fisk. Naar man efter at have givet Regler om Fordeling paa saa mange Omraader, som der der var Tale om, viderefører denne Lovgivning, ligger det dog snublene nær at følge samme Regler, som Rigsdagen for saa kort Tid siden, i December i Fjor, vedtog. Fordelingsgrundlaget og hele Materialet foreligger til Brug i Kommunerne, det er det, man administrerer efter i Øjeblikket, og det vilde være urimeligt nu, da man staar over for en ny Fordelingsopgave, at anvende et nyt Fordelingsgrundlag. Derfor maa vi kræve, at de Regler, der findes i den Lov, jeg har nævnt, ogsaa anvendes ved Fordelingen af Smørrabatkortene.

Jeg ser, det er Hensigten, at Staten skal betale hele Beløbet. Jeg vil henstille, som jeg har gjort før, at Kommunerne, saa snart Opgørelsen foreligger, meget hurtigt faar deres Udlæg refunderet. Bestemmelserne i Lovforslaget tror jeg kan simplificeres overmaade meget, vi lægger afgørende Vægt paa, at Fordelingen af Smørrabatkortene sker efter samme Regler, som indeholdes i Loven af 22. December 1939, og jeg vil stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til en kort Udvalgsbehandling.